

d'una altra manera per a tots, perquè ara, afortunadament, ja no és doctrina del tribunal superior de justícia; és del Tribunal Suprem, de manera que ara ja pica a totes les comunitats autònomes. Durant un temps només nos picava a nosaltres, però ara pica..., i supose que hi haurà una alternativa per a tots, perquè açò és un tema fonamental, sense el qual no podrem fer gestió tributària tot el que tinga implicació en els actius immobiliaris.

Són aspectes de caràcter conjuntural però n'hi han molts més de caràcter estructural. Hem reequilibrat, per exemple, les càrregues tributàries en un sentit progressista, com sap vosté, com vol el nostre ordenament jurídic, i un element principal de justícia social, revertint una situació regressiva que hi havia en l'època anterior, i fent que cadascú pague allò que li pertoca pagar.

Perquè eficiència dels ingressos tributaris és que cadascú pague allò que li correspon amb un mínim de costos de gestió per tal que el contribuent puga fer-ho de manera adequada sense grans costos administratius.

Sobre la primera via, ja en l'inici de la legislatura vàrem aplicar mesures de reforma dels impostos de patrimoni, de successions i de donacions. S'enrecordarà vosté que va haver-hi aquí alguna polèmica al respecte, també de transmissions patrimonials d'actes jurídics documentats, per a incrementar la recaptació per estos impostos tenint cura de no perjudicar l'activitat econòmica i, especialment, les empreses familiars.

Hem tingut molt clar, i això cada vegada que vaig a les assemblees de l'empresa familiar ho explique, com la tributació en empreses familiars està exactament igual com en l'època anterior.

El que sí que tenim en compte és que, com vosté també ha dit, no podem anar a la taula de negociació del finançament autonòmic, no fent els nostres deures. I, per tant, el cost fiscal i financer per a les reformes tributàries no pot ser negatiu per a nosaltres. De fet, no ho és, perquè tot el que hem contribuït a millorar el tram autonòmic de l'IRPF per a fer-lo progressiu, ha hagut de quedar compensat per altres ingressos en els altres impostos cedits.

Per tant, estem en un moment de transició però en un moment que estem en la línia de fer d'acord amb el mandat constitucional que pague qui més tinga. Però és que, a més, ens hem dotat d'un instrument molt important.

Sap vosté que l'Institut Valencià d'Administració Tributària, la nostra agència tributària era una línia, era una línia en la llei d'acompanyament del 2015, una línia, no existia, era una línia, era un mandat de poder crear-la.

Què hem fet nosaltres, crear-la? Hem creat l'agència tributària. Què passa? Que no té els mitjans que toca, evidentment, per la raó que li acabe de dir sobre el personal, perquè se l'ha de dotar d'una capacitat informàtica que encara no té, etcètera; però és que quan hem arribat nosaltres al govern de La Generalitat, hi havia un 6% d'administració electrònica, quan hi havia administracions que tenien el 40 i el 50, 60% d'administració electrònica. Naturalment, l'administració tributària també estava pagant els plats trencats d'esta situació.

Per tant, hem fet una tasca realment important, insuficient, òbviament, perquè nosaltres ara el que volem és que eixa agència tributària..., dotar-la de més capacitat, de més competències... Volem

fer, a més, que eixa agència tributària puga treballar no només (*inintel·ligible*) ... per a lluitar contra el frau fiscal, que és un tema fonamental, de justícia social, sinó també que puga col·laborar amb l'administració local valenciana. Per exemple, ara ja tenim un exemple molt bonic en el tema de les multes en l'Ajuntament de València, que no podia recaptar-les fora del terme municipal. Ara, amb la nostra col·laboració, recapta i guanya, nosaltres guanyem, n'hi ha una col·laboració fluida entre les administracions.

Però és que a més, i és molt important, volem una administració tributària forta valenciana per a poder fer que l'Agència Tributària espanyola –l'espanyola, que ara és pura opacitat– acabe sent de caràcter federal i que els nostres representants sàpiguen què paguem els valencians i per a què.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

Interpel·lació a la vicepresidenta del Consell i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives, senyora Mónica Oltra Jarque, sobre la política general de la conselleria en relació amb els pagaments als centres ocupacionals, que formula la portaveu adjunta María José Catalá Verdet, del Grup Parlamentari Popular (RE número 112.993, BOC 307)

El senyor president:

Gràcies, senyor conseller.

Passarem al següent de l'ordre del dia, que són les interpel·lacions. La primera, la que formula la il·lustre diputada María José Catalá a la vicepresidenta del Consell.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Catalá Verdet:

Gràcies.

Senyora vicepresidenta.

Senyors consellers.

El pasado viernes 21 de septiembre, la coordinadora de recursos de atención a personas con diversidad funcional, la Copava, salió a la calle para defender fundamentalmente la supervivencia de los centros ocupacionales.

En una manifestación se pudieron escuchar eslóganes que me imagino que fueron duros para usted: «Vuestras políticas no son inclusivas», «nosotros no somos moneda de cambio», «¿dónde están los que nos apoyaban?», «si esta era la política de primero las personas, ¿dónde queda nuestro centro?» o «con tantas mentiras, la Oltra ha hecho buena a la otra». Esos eran los eslóganes que se escucharon y que se oyeron alrededor del Palau de la Generalitat en esa concentración.

Pancartas duras. La más significativa, esa de «¿dónde están los que nos apoyaban?» Me imagino que usted recuerda a

estas personas. Estuvieron cuando usted atravesó la distancia entre el Palau de la Generalitat y Fuentehermosa para hacer la rueda de prensa del Consell de los viernes.

¿Cuál es el problema, señora Oltra? Nosotros hemos hablado aquí en muchísimas ocasiones de la discapacidad. Yo he interpelado al *conseller* Climent –a usted incluso en muchas ocasiones– sobre los centros especiales de empleo. Les he dicho que ustedes han confiscado el salario a los discapacitados en los centros especiales de empleo, porque es empleo protegido, porque el dinero les llega del ministerio y porque ustedes se lo quedan y no les pagan.

Por ejemplo, ahora no les han pagado nada en todo el 2018. Por ejemplo, ¿eh?, no sé dónde estaríamos algunos de nosotros o dónde estarían ustedes si no les hubieran pagado su salario desde enero. Esto no es de centros especiales de empleo, esto es de centros ocupacionales.

Pero también se produce una grave injusticia con ellos. Mire, estos centros ocupacionales en la comunidad asisten a 2.000 discapacitados. Y tienen verdaderas dificultades. Esto podría ser una continuación de la respuesta que le ha dado usted al señor Alamán anteriormente, ¿no?, me imagino que irá por ahí su respuesta.

Porque a la denuncia que ellos hacían, usted respondió que se estaba cambiando el modelo, que se estaba pasando del modelo de subvención al concepto social, que era una fase de transición, que habían algunos fallos y que este cambio era muy interesante porque se hace para pagar de forma mensual y que antes se pagaban a lo mejor tres meses cada equis tiempo, tres o cuatro veces al año.

No obstante, se firmó el concierto social el día 1 de agosto y ha pasado un tiempo, y ese tiempo no ha sido interesante ni ha conllevado ese cambio de modelo ese pago mensual al que ustedes se comprometieron.

Cuando se firmó el concierto social en fecha 1 de agosto, los centros ocupacionales tenían una deuda muy importante con ustedes. Estos centros han llegado a acumular nueve meses de impagos. Ustedes habían pagado cuatro meses cuando a usted le hicieron la pregunta en septiembre los medios de comunicación. Después de una manifestación que se produjo el 26 de septiembre pagaron un mes. Se ha pagado hasta el mes de mayo, se debe todo lo demás.

Pero es verdad que ustedes, como usted ha dicho anteriormente, hicieron una previsión de un mecanismo a través del IVF. Es decir, que los centros que tuvieron dificultades durante este tiempo, ya que ustedes no les habían pagado desde enero y estaban esperando a firmar el concierto social el 1 de agosto, podían acogerse a un mecanismo de financiación del IVF y podían pedir incluso hasta el 75% de la subvención del año anterior. Eso, de forma previa a firmar el concierto social en la primera..., primer mecanismo con el IVF.

Claro, muchos de estos centros luego vieron la letra pequeña, ¿no? Y, claro, esto comportaba gastos financieros. Comportaba gastos financieros y gastos notariales, porque se tiene que firmar..., eh, la firma..., que poder realizar la firma de un préstamo. Y algunos decidieron confiar en ustedes y esperar al día 1 de agosto: vamos a esperar al 1 de agosto y vamos a aguantar.

Después del 1 de agosto, nada ha cambiado. Todo lo contrario, ustedes lo que han hecho es prorrogar ese préstamo con el IVF; eso sí, ahora pueden pedir hasta el 95% del importe de la subvención del año 2017, pero, claro, los que se acogen a este mecanismo de financiación tienen que volver a pasar por asumir unos gastos financieros antes de la firma del concierto del 3% –ahora, del 2%– y asumir esos gastos financieros y otra vez el gasto notarial, ¿vale?, de la renovación de ese mecanismo de financiación.

¿Qué supone esto para estos centros? Prácticamente algún centro me ha pasado unos datos: 1.800 euros en intereses... Básicamente, entre el 3% y el 2%, venía a ser 2.000, 3.000 euros al año de intereses que le cobra La Generalitat.

Pero, claro, veamos el mecanismo completo. Es decir, ustedes le deben dinero a los centros ocupacionales. Dinero que es suyo. Dinero al que ustedes se han comprometido. Y, además, dinero al que se comprometen con un concierto que obliga a tener cubierto el capital necesario para su pago en forma y plazo. Es decir, ustedes firman el concierto social y se comprometen a tener el capital para pagarles mensualmente.

Y no me diga que: «No, lo teníamos previsto. Teníamos un mecanismo de financiación al que pueden acogerse». No, no, no, eso es un préstamo. Eso es, como decían ustedes..., hablaba antes mi compañero el señor Ibáñez, eso no es..., eso son préstamos. Eso no es financiar los derechos. Eso son préstamos, préstamos que se tienen que devolver, por los que se pagan unos intereses. En este caso no se devuelven, simplemente ustedes se lo pagan al IVF y el IVF se cobra los intereses y ya está.

Según la normativa de La Generalitat, las entidades que presen servicios dentro del ámbito no podrán ver mermada su capacidad patrimonial por cuestiones de financiación del servicio y, por tanto, este mecanismo desde mi punto de vista podría incluso incumplir la legalidad.

Y, además, fíjense lo perverso. Es decir, lo que decía anteriormente, ustedes les deben dinero a estas entidades y les dicen: «Ah, si quieren ustedes cobrar... –les deben hasta nueve meses– si quieren ustedes cobrar, al IVF». Pero el IVF les cobra el 3% o el 2%, cuando las entidades financieras privadas le cobran al IVF por ese dinero el 0,19% en muchos casos. Fíjense el margen.

Claro, alguien podría pensar: ¡jolin!, La Generalitat hace negocio con estos centros. Es decir, les deben nueve meses y les dicen: «Si quieren cobrar, porque están ahogados, el IVF». El IVF les dice: «Sí, pero al 3% o al 2%», cuando ese dinero al IVF le cuesta el 0,19%. Y esta gente asume los gastos financieros derivados de un préstamo por intentar cobrar algo que se les debe y eso se lo cobra La Generalitat. Es decir, fíjese, ¿esto...? Yo me pregunto: ¿esto no podría considerarse usura?

Porque, claro..., oiga, yo le debo dinero y le digo: finánciese con mi banco público y le cobro intereses por el dinero que yo le debo y que yo le presto. Y, oiga, esto, de verdad, es un negocio redondo.

Mi primera pregunta es: ¿ha hablado usted personalmente con la coordinadora, con los centros? Sé que han solicitado a hablar con usted. ¿Los ha recibido? Y en caso contrario, ¿cuál ha sido el motivo?

La segunda pregunta, señora Oltra. Le voy a hacer tres preguntas muy concretas, posiblemente muy fáciles de

responder: ¿quién asume la responsabilidad de poner en marcha el concierto social con este caos? ¿Quién se lo inventó esto del IVF? Claro, porque el IVF está muy bien. Pero, claro, si le cobras intereses a la persona a la que le articulas el mecanismo para adelantar un dinero que le debes de los últimos nueve meses. No, no, claro, es que es un banco público. Es que además es un banco público.

Y la tercera pregunta: el señor Soler estaba aquí, se comprometió con ellos a una línea de subvención para cubrir estos costes... (Veus)

El senyor president:

Senyories, per favor. (Veus)

Senyor Alfredo Castelló, deixe finalitzar la intervenció.

Senyories, per favor. (Veus)

¿Vol permetre a l'oradora que està en l'ús de la paraula que finalitze la intervenció?

Disculpe la interrupció.

La senyora Catalá Verdet:

No, no, pero tiene el señor Castelló mucha razón. ¡Es que tienen mucha cara! Tienen ustedes mucha cara.

La última pregunta... (Veus) No, pero no pasa nada, podría subir cualquiera de mi grupo y les diría lo mismo, señor Boix. Tienen ustedes mucha cara, mucha cara. (Aplaudiments) Sí, mucha cara. Tienen mucha cara.

La última pregunta, con esto voy a acabar la tercera pregunta que quiero que me responda. El señor Soler dijo que iban a pensarlo..., algo como pensar una línea de subvención para que estas entidades sociales sin ánimo de lucro –ojo, ¿eh?– se acogieran a esa línea de subvención para compensar los gastos financieros que se les ha supuesto estos préstamos con el banco público y los gastos notariales. Bien, ¿ha estudiado usted esta posibilidad con el señor Soler ahora que ustedes están aquí juntos? ¿Va a activar esa línea de subvención para compensar esos gastos? ¿Va a asumir ese coste financiero derivado de sus impagos y que les está generando a las entidades sociales un banco público a un interés del 3% y el 2% cuando ustedes ese dinero les cuesta el 0,19%?

Esas son mis preguntas, señora Oltra. Me gustaría que me contestara.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

La senyora Catalá Verdet:

Muchas gracias. (Aplaudiments)

El senyor president:

Contestará a la interpel·lació la vicepresidenta del Consell. Li donem la paraula.

Quan vosté vullga, vicepresidenta.

La senyora vicepresidenta i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyor president.

Bona vesprada.

Senyora Catalá, gràcies per la seua interpel·lació i per l'interés que demostren per un col·lectiu, el de la diversitat funcional, que quan vostés governaven van deixar completament abandonat. Està bé que per fi tinguen la sensibilitat d'ocupar-se d'este col·lectiu.

Mire, els centres ocupacionals són recursos dirigits a proporcionar una ocupació terapèutica, tècniques professionals i habilitats socials a persones amb diversitat funcional per al seu desenvolupament personal; la seua integració laboral si és possible després de passar per un centre ocupacional, i la seua inclusió social. Complixen una important missió com a servei social per a promoure l'autonomia de les persones amb diversitat funcional. És a dir, és un recurs d'autonomia bàsicament.

Dins de la xarxa pública valenciana de serveis socials es disposa actualment d'un total de 93 centres ocupacionals, que segons la titularitat es desglossen en: set centres ocupacionals de titularitat de la vicepresidència i Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives, deu centres ocupacionals de l'IVASS, 29 centres ocupacionals de titularitat de les entitats locals i 47 centres ocupacionals d'entitat d'iniciativa social, que és en el que vosté ha centrat la seua interpel·lació, la seua intervenció, 32 a la província de València, 11 a Alacant i 4 a Castelló.

Mire, este any s'ha passat..., coneix vosté el decret 181, ho hem parlat amb el senyor Alemán fa una estona –Alamán–. A finals de 2017 se trau el decret d'acció concertada en l'àmbit social i se trau la convocatòria en l'àmbit de la diversitat funcional en març, com li he explicat al senyor Alamán.

En juliol se resol la convocatòria –temps rècord– i l'1 d'agost se firma el contracte en València..., el concert en València; el 31 de juliol, en Alacant i en Castelló, que també, senyora Catalá, Alacant i Castelló existixen.

Com que les entitats..., s'havia parlat amb elles en moltes ocasions i se sabia que este procés anava a allargar-se durant els mesos de gener a agost, primer, se'ls va assegurar que se pagaria amb retroactivitat –i aixina ho establí la mateixa convocatòria–; segon, es va habilitar una línia de finançament per part de l'IVF, que vosté tant ha criticat ací.

I, ¿sap vosté per què? Mire, perquè com se sabia que els pagaments s'anaven a endarrerir perquè fins no firmar el concert no se podia pagar, perquè vosté sap perfectament que la intervenció no deixa pagar una cosa si no està

el procediment administratiu tancat, nosaltres, avançant-mos a eixos problemes –no com quan vostés governaven, que estigueren sense pagar molts mesos, molts mesos als centres ocupacionals i hi havia gent que no cobrava la seua nòmina durant molts mesos quan vostés estaven governant, això ara ja no passa– anticipant-mos a eixa situació, obrírem la línia de crèdit de l'IVF.

IVF, per cert, que ara servix per a això, per a finançar les entitats sense ànim de lucre que atenen a persones amb discapacitat. Quan vostés governaven, l'IVF per al que servia era per a donar-li injeccions a projectes ruïnosa com Terra Mítica, per a finançar amiguets, o a la família del senyor Cotino donar-los préstecs que sabien que no anaven a tornar mai. Eixa és la diferència entre la seua gestió i la nostra. *(Aplaudiments)*

Ara l'IVF oferix eixa línia de crèdit, les entitats són lliures d'anar a l'IVF o anar a una entitat bancària privada. Certament els interessos que se paguen a l'IVF tornen a la banca pública valenciana –eixa també és una xicoteta diferència– per a poder seguir fent este tipus de finançament que fa un banc públic responsable –no el que feen vostés, que era lladronici– i, per tant, se'ls oferix eixa possibilitat. I hi ha qui acudix a la banca privada i hi ha qui acudix a les línies de l'IVF. En concret, se varen acollir 63 entitats en un primer moment a la línia de l'IVF, i en un segon moment 23 entitats.

Esta és la qüestió. Ens hem avançat als problemes, i estem en un moment de transició. Vosté, si vol, ho pot entendre o no ho pot entendre. Mire, en este moment, i no falte a la veritat, perquè està malament vindre ací a mentir, està pagat fins al mes d'agost, i vosté ho sap. I vosté ho sap.

La diferència és que vosté ve ací a contar, no sé... O no ha treballat vosté prou i no s'actualitza la informació, però està pagat fins a agost. Juny i juliol, per *confirming*, com li he dit al senyor Alamán fa una hora, que es veu que vosté no ha estat atenta. De gener a maig està pagat. Agost està pagat. I juny i juliol per *confirming*, val?

El mes que ve se pagarà setembre i a l'altre es pagarà octubre. I en el primer trimestre de 2019 esperem posar-mos al dia en el pagament mensual tal com mos marca el decret que diu que els pagaments hauran de ser mensuals. Dir-li usura a un 2% d'interessos, doctora Catalá, en fi, repasse el Codi civil, perquè la usura és una altra cosa.

Mire, a més, front a la seua política, efectivament la situació és que en este moment n'hi ha quasi 2.000 places més en diversitat funcional que quan vostés governaven. Hem passat de 10.000 places, 10.943 places en 2015, quan vostés governaven, quan vosté estava en el govern, a 12.822 places en diversitat funcional.

Hem augmentat el preu/plaça també a les entitats d'iniciativa social i a les entitats locals. I ara, per cada plaça, La Generalitat paga més. El pressupost s'ha augmentat en algunes àrees, com en salut mental, com li explicava al senyor Alamán, han passat de 600.000 euros a 1.600.000 euros. Quasi hem triplicat la inversió en salut mental.

I en els programes, en general, de diversitat funcional, en programes i servicis, hem passat de 2.500.000, quan vosté

governava, a 4.080.000 ara, quan governa el Botànic. Eixes són les xifres, senyora Catalá. I vosté podrà presentar-ho com voldrà.

I sí, jo he parlat, clar que he parlat en la coordinadora dels centres ocupacionals. I no només això, vaig els seus esdeveniments, entregue les medalles que organitzen dels esports adaptats. I el meu equip ha estat permanentment en contacte amb ells.

També hem parlat fa dos setmanes, he parlat jo personalment amb el director de l'Institut Valencià de Finances per a poder implementar una línia de cost de transició del que suposen les despeses financeres en este any de transició del concert.

I sí, també, quan vosté parla de l'IVF i se planteja la qüestió de si he parlat... No? Les tres preguntes eren eixes, no? Ha parlat en la coordinadora? Sí. Però no només això. Mire, sap què passa? El 21 de setembre efectivament hi hagué una concentració en la porta on vingué un centre ocupacional de Burjassot, amb l'alcalde de Burjassot.

Sap la diferència amb vostés i amb el govern del Botànic? Ara ja no cal que la gent se tanque en la basílica de la Mare de Déu dels Desemparats perquè els reba en aquell moment monsenyor Osoro, perquè ningú del govern valencià els va rebre.

Ara, cada volta que n'hi ha una manifestació, una concentració a les portes del Palau de la Generalitat, del palau de Vicepresidència o d'on siga, se'ls rep, se parla en ells i se dóna explicacions. Eixa és la diferència entre vostés i nosaltres. Que efectivament jo sí que sé el que posava en les pancartes i jo sí que sé el que deia la gent.

Perquè cada volta que algú se concentra davant del Palau de la Generalitat o de qualsevol palau del govern del Botànic se'ls rep, se'ls atén, se'ls escolta i se'ls tracta en respecte i se donen respostes. No com vostés, que havien de tancar-se en la Mare de Déu i ni encara aixina vostés tenien la decència i la sensibilitat de rebre'ls. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, vicepresidenta.

Continuarà la interpel·lació amb la portaveu del Grup Popular, diputada María José Catalá.

La senyora Catalá Verdet:

Moltes gràcies, president.

El senyor president:

Sí, quan vosté vullga.

La senyora Catalá Verdet:

Gràcies, president.

Senyora Oltra, per on començar? Mire, jo crec que vosté a voltes és un poquet atrevida. (*Veus*) Només li he dit atrevida, no he dit res més. Atrevida. Per què és atrevida? Doncs perquè té un concepte predefinit del Partit Popular, del treball del Partit Popular.

Vosté se passa la vida diguent que si jo mentixc, que si no dic la veritat, que si no parle en la gent, que vostés no fan una altra cosa que parlar en la gent. Que mosatros no estudiem prou. Referències a la doctora Catalá, vosté m'ha fet molta propaganda, moltes gràcies. La doctora Catalá, que si «vosté no s'estudia bé els papers».

Això està molt bé. Però mire, el problema és quan un ja no està en la realitat, i es pensa que encara està ahí, on està el senyor Nadal. I es pensa que el Partit Popular és el que governa, i governa vosté, encara que fa una relació aixina de trànsit entre l'oposició de l'oposició i el govern.

Mire, el primer que li vaig a dir. No és cert, no és cert i no es una cosa que diga jo, vostés han fet un pla de pagaments als centres i els han dit, després de les reunions del 26 i el 27 de setembre, els han dit: «junio y julio», jo li he dit que han pagat fins a maig, vosté m'ha dit: «No, mayo, no. Agosto».

No, no, la veritat és esta. «Junio y julio», ho dic perquè vaig a avançar-me, és el que vostés els van passar als centres, perquè vosté no fique la «patita», val? «Junio y julio, se podrá disponer de estas cantidades a través de *confirming*, con vencimiento 21 de noviembre, que no ha llegado el vencimiento.

»Vale. Agosto, está prorrateado en servicios no residenciales, lo cobrarán en octubre. Septiembre, se cobrará en noviembre. Octubre y noviembre, se cobrará en diciembre. Y diciembre, tratarán de pagarlo en diciembre, pero lo más probable es que se pague en enero».

Mire, senyor Oltra, esta informació, tot açò que he dit jo abans no és una cosa que jo m'invente, això que diu «vosté s'ho inventa, no estudia bé, tal». No. Tot açò és informació de la coordinadora. La coordinadora, que la té vosté ahí, ahí dalt. I sap per què vosté la té ahí dalt? Perquè en vostés no han parlat, en vosté no han parlat personalment.

Perquè li han demanat cita i vosté no els rep. Perquè se ficaren dins del Palau de la Generalitat, a les portes, i vosté, a partir d'ahí sí, els atenen, doncs «los segundos, terceros, cuartos, quintos», que vosté, «me envíen ahí un grupito» perquè els parlen un poquet. Després, van a la *conselleria* d'hisenda, el senyor Soler encara els rep un poc, els diu un «plan de pagos», «intentaremos lo de la línea de subvención». Però eixa és la veritat.

Uno. No está pagado hasta mayo. Dos. Usted no ha recibido personalmente a la coordinadora. Tres. ¿Financiar a las entidades sin ánimo de lucro en un tipo de interés de un 3 o un 2%?

I vosté justifica que eixos diners tornen al banc públic? Però anem a vore, han d'assumir estes entitats sense ànim de lucre 2.000 o 3.000 euros a l'any perquè vostés no paguen

a temps? Això és la gran tasca social que està fent l'IVF? (*Aplaudiments*) Eixa és? Vaja, vaja.

Mire, jo vaig a ser molt clara en açò. Sóc una simple transmissora d'un missatge que li arriba de persones que estan ahí dalt que no han pogut parlar en vosté, més que ho han demanat. Que tenen clar quin és el calendari de pagaments, fins a quant els ha pagat vosté i fins a quant no els ha pagat vosté.

I que no veuen bé que un banc públic de La Generalitat els cobre interessos pel deute que té La Generalitat en entitats sense ànim de lucre. (*Aplaudiments*)

A partir d'ahí, mire, vosté pot fer el que vullga. Pot dir que si no estudie, que si *tracatrà*. Pot dir les vegades que vullga. Jo me conforme en tres coses: un, que els reba vosté personalment, com ha dit que ha fet i no ha fet. Jo no li vaig a dir...

El senyor president:

Senyoria.

La senyora Catalá Verdet:

... mentidera, no, vosté diu diu que jo mentisc. Jo no vaig a dir res. «Cada uno que piense lo que sea». Dos, que assumisca eixa línia de finançament per a pagar eixos costos financers que han assumit anteriorment, i eixa suposada línia de transició que vosté ha negociat amb l'IVF.

El senyor president:

Senyoria.

La senyora Catalá Verdet:

I mire, senyora Oltra, abans de parlar, «lo siento, infórmese», perquè ací estan les persones...

El senyor president:

Molt bé.

La senyora Catalá Verdet:

... que volen parlar en vosté...

El senyor president:

Moltes gràcies.

La senyora Catalá Verdet:

... i vosté, tant que rep les persones...

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

La senyora Catalá Verdet:

... no són capaços ni d'atendre'ls ni de solucionar els seus problemes.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Contestarà a la interpel·lació la vicepresidenta del Consell. Quan vosté vullga. Prenga's el temps que necessite.

La senyora vicepresidenta i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyor president.

Mire, senyora Catalá, jo no m'he d'informar, és que jo prenc les decisions, per tant, jo la informe a vosté. Este és el tema, perquè jo sí que sóc molt conscient que vosté està en l'oposició. No sé si vosté ho està. Per tant, jo la informe a vosté.

Està pagat de gener a maig. He dit, juny i juliol, per *confirming*. El *confirming* tampoc sap vosté el que és. *confirming* vol dir que s'envia els diners i se diu: «Tal dia estaran els diners». Però disponibles per a les entitats està en el moment que arriba el *confirming*. Per això es diu *confirming*, perquè és de confirmar.

Sap vosté que els diners, primer, ja veu vosté que està pagat senyora meua. El que passa és que els centres ocupacionals tenen prorratjat el pagament perquè en agost tanquen. En agost tanquen, com quasi tots els centres diürns.

I per tant, agost, en la part de concepte està pagat aquells que no tanquen. Per a aquells que tanquen, doncs no cobren agost. Això és aixina, i ha sigut tota la vida, eh? Quan vosté governava també. Per tant, el que jo li he dit és *fetén*, val?

No només això, és que el preu/plaça també s'ha pujat. Sap vosté quin era el preu/plaça quan vosté governava en el 2015 del mòdul I dels centres ocupacionals? 29 euros. Ara, 34. Sap vosté quin era el del mòdul II? Açò va en funció del grau, òbviament, de necessitats que tenen les persones.

El mòdul II eren 33 euros quan governava vosté. Ara que governem mosatros i que som molt conscients i encara com governem mosatros, està en 38,72. Això ho saben les

entitats, i els que estan ahí dalt també ho saben. I el mòdul III sap vosté en quant estava quan governaven vostés? En 36,88. Sap com està ara? En 63,63, el doble.

Esta és la qüestió, senyora Catalá. Jo la informe a vosté. Però jo sóc molt conscient queestic en el govern. Jo estaré mentres tingam el suport i vostés estaran en l'oposició mentres seguixquen fent l'oposició que estan fent. N'hi ha 346 places noves en centres ocupacionals respecte del que vostés tenien, un 25% més del que vostés tenien.

I efectivament, que no estem en la realitat? Clar que estem en la realitat. Estem arreglant totes les realitats que vostés mos deixaren. Vaja que si estem en la realitat. Clar que ho estem. I això les persones que estan ahí dalt també ho saben.

I que se'ls ha rebut. Els secretaris autonòmics, els directors generals, el cap de gabinet. Els ha rebut tot el món. I jo no li he dit que jo l'haja rebut personalment per a parlar d'este tema. Jo he dit que joestic en contacte i que he anat als seus premis i a l'entrega de premis.

No l'he rebut personalment per a parlar d'este tema, perquè estan damunt els secretaris autonòmics i els directors generals. I estan informats, no ara, sinó d'abans. I per això s'ha habilitat la línia d'IVF. A vosté li pot paréixer malament que l'IVF cobre interessos, que és un banc públic, cobra interessos. Liestic diguent que ja he parlat en el director del banc per a poder fer una línia de transició.

I mire, un altre exemple. Jo sé que les entitats ara han estat protestant. Han estat protestant perquè l'any passat a estes altures havíem executat el 75,21%, val?, als centres, en general, de diversitat funcional. Ienguany hem executat el 55,69, vint punts menys. I és de veres. I els centres diuen: «L'any passat teníem el 75% i ara tenim el 55», i això és de veres.

Però mire, en un any, on dic, estem fent la transició del concert social, que porten vint anys reclamant i que vostés no varen ser capaços de posar en marxa. Este 55, que com és pitjor que l'any passat, les entitats protesten, se la juga en qualsevol any dels que governava vosté.

Este 55, que és millorable i que anem a millorar és millor que l'any 2014, 54, 2013, 54 i 2012, 38, governant vosté, estant vosté governant. Clar, clar, és que estes eren les seues realitats. I és de veres, en arribar el Botànic, passàrem al 69%, en el 2015, octubre del 2015. 71% en el 2016. 75 en el 2017. Ienguany hem baixat al 55, però té una explicació i és que hem canviat a concert. Però és que li parle de programes i ja aleshores, doncs, veja vosté la realitat. I acabe president.

A estes altures, 17 d'octubre, al 2018 hem executat el 63,98% de programes. 63,98% de programes. Sap vosté quan vosté se seia en la bancada blava el que a estes altures havien executat el 2012? Nosaltres, ara, hui, 63,98. Sap el que vosté havia gestionat al 2012? El 2,96. *(Aplaudiments)*

Estes són les realitats, senyora Catalá. Per això, per això jo sec ahí i vosté seu ahí. *(Aplaudiments)*

Interpel·lació al conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball, senyor Rafael Climent González, sobre la política general del Consell pel que fa a l'establiment i desenvolupament d'un nou model de comerç en la Comunitat Valenciana, tant pel que fa a la implantació de grans superfícies comercials i el Patsecova, com pel que fa al comerç de proximitat, comerç rural, venda domiciliària, venda no sedentària, venda a distància i comerç electrònic, venda automàtica, venda en subhasta, vendes promocionals i fires comercials, que formula el diputat José Francisco Almería Serrano, del Grup Parlamentari Podemos-Podem (RE número 102.675, BOC 270)

El senyor president:

Moltes gràcies, vicepresidenta.

Senyories, passarem a la següent interpel·lació que és la que formula l'il·lustre diputat Josep Almería a l'honorable conseller d'economia sostenible, sectors productius, comerç sobre la implantació de grans superfícies comercials i el Patsecova.

Senyor Almería, té vosté la paraula.

(Ocupa la presidència la vicepresidenta primera, senyora Carmen Martínez Ramírez)

La senyora vicepresidenta primera:

Senyor Almería, quan vullga.

El senyor Almería Serrano:

Moltes gràcies, presidenta.

Senyories.

Conseller.

Vicepresidenta.

Com vosté sap, conseller, el comerç és un sector econòmic de gran dinamisme al País Valencià i caracteritzat per presentar canvis substancials de forma continuada en el sector.

L'increment de la importància del factor preu en el seu màrqueting mix a causa de la perllongada crisi, la necessitat d'una transformació digital que, com en altres sectors, s'ha configurat com un factor decisiu de competitivitat per al futur, l'aparició de noves formes comercials i l'augment del seu impacte en el disseny del territori o la configuració dels models de ciutat són alguns exemples d'estos canvis.

El comerç minorista és un pilar fonamental de la nostra economia, amb un volum de negoci al País Valencià de 21.841 milions d'euros en l'exercici 2017, i sense comptar

les estacions de servei, que incrementa en un 1,5% les seues rendes respecte de l'any anterior.

Esta quantitat suposa un 10,5 de la facturació total del sector a nivell nacional y un 20,1% del PIB de la nostra comunitat autònoma. Cap broma, conseller. A més, el nombre d'afiliats en el comerç minorista es va situar en 207.121 en 2017, representant l'11,4% del total d'afiliats a la Seguretat Social de l'economia valenciana.

Pel que fa al nombre d'empreses dedicades al comerç minorista, al País Valencià s'ha experimentat una disminució d'un 6% durant els últims anys, passant de 53.270 a 50.597 entre 2012 a 2016. Encara que va haver-hi un petit increment de 138 empreses de 2014 a 2015, una tendència que no es va mantenir al 2016 amb el tancament de més de mil empreses més del sector i que va tornar a baixar a 50.037 empreses en 2017, confirmant així una tendència de disminució d'empreses en aquest sector.

Així mateix, el nombre de locals comercials també s'ha experimentat una gran disminució del 9,03% des de 2010 fins al 2018 en una tendència continuada any rere any, passant de 67.729 a 61.616 locals en l'actualitat.

En referència a la grandària de les empreses, conseller, i com vosté ja sap, estem davant d'un sector constituït per micropimes i autònoms. Un sector que continua creixent -poc a poc però creixent- malgrat el reduït tamany i de la tendència a la baixa tant del nombre d'empreses com dels locals comercials. Així doncs pensem que és un sector que necessita orientació, necessita ajuda institucional per encarar els seus reptes de cara al futur.

I ens preocupa, conseller, que després de més de tres anys de legislatura no tinguen vostés definit encara un model clar de comerç per al País Valencià, sent la prova fefaent d'aquesta qüestió l'ajornament perpetu de l'aprovació del Patsecova i el manteniment d'una llei de comerç amb un alt grau d'obsolescència.

I és per això que presentem esta interpel·lació, perquè s'explique ja d'una vegada quina és la política general del Consell pel que fa a l'establiment i desenvolupament d'eixe necessari model de comerç en la Comunitat Valenciana.

Incloent tant el que fa referència a la implementació de grans superfícies comercials com allò que fa referència al comerç de proximitat, al comerç rural, a la venda domiciliària, a la venda no sedentària, a la venda a distància i el comerç electrònic, a la venda automàtica, a la venda en subhasta i vendes promocionals i, com no, també a les fires comercials.

Aspectes tots contemplats a la vigent llei de comerç i també en la seua majoria pendants d'eixa regulació que aportaria llum en la part normativa d'eixe futur Patsecova que esperem que s'aprove d'immediat.

Estem en un moment en què l'economia de la Comunitat Valenciana va créixer un 3,2% respecte a 2016, al 2017. Tres desenes menor, però que situa el nostre PIB en 108.000 milions d'euros, una xifra que per primera vegada és major que el màxim dels últims anys al 2008 i amb el qual la Comunitat Valenciana ocupa la quarta posició en el rànquing nacional de comunitats autònomes.